Ч. 97. Четвер 2 (15) мая 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Рада державна. — З угорского сойму. — Подорож Любета до Росиї.)

Про полагоджене буджету вже в сім тижни перестали вже у Відни думати, а імовірно і до кінця мая буджет не буде ухвалений, так що показує ся потреба ухваленя нової буджетової провізориї. Нагле внесене социяльних демократів, до котрого збирають тепер підписи, против нових видатків на войско, займе імовірно також богато часу. При етаті міністерства зелізниць записаних єсть ще 9 бесідників, при етаті міністерства будівництва записало ся 45 бесідників. — Міністер зелізниць др. Віттек виголосив довшу промову, в котрій відпирав закиди роблені управі зелізниць. З галицких послів промавляли посли Стветня і Колішер. Обі промови зробили в палаті враженє. — Зарядженє вечірних засідань не удає ся. Онногди не могло таке засідане відбути ся з причини за малого числа послів, а вчера з причини, що зібрала ся комісия для закона о торговли збіжем. Богато сторонництв жадає ухваленя того закона, ще в сій сесиї. По промові ческого посла Фресля закрито засідане о годині 8-ій вечером. Слідуюче відбуває ся нині.

В угорскім соймі опозиция дуже остро виступила против Австриї під адресою президента міністрів Селя. П. Кошут мовить, що др. Кербер виступає з величезними жаданями, а в его експедициї против Угорщини помагають ему всі австрийскі сторонництва. Говорять, що угода має бути заключена на 20 або 25 літ і що промислові оплати мають бути підвисшені. Правда, що Сель честно боре ся з австрийским правительством, але як его кабінет покаже ся супротив Австриї слабим, то сейчас викличе парлякентарну революцию, на котрої чолі стане сторонництво независимих. З Будапешту доносять до Bohemi-ї, що на Угорщині зайтний відворот на цілій лінії. Визначні особи угорскої делеґациї мали висказати ся, що Угорщина не мала наміру з початком літа закінчити переговорів з австрийским правительством. Однак тепер, коли показало ся, що дальша проволока викликала би кризу, Угорщина здає ся згодить ся на австрийскі жаданя, що-до прискореня переговорів. З угорскої сторони заперечують істноване таких ріжниць між обома правительствами, котрі не дали би ся вирівнати і висказують надію, що переговори дадуть результат вдоволяючий так в справі митової тарифи як і в инших справах звязаних з угодою.

З Парижа доносять, що на вчерашній раді кабінетній відбували ся наради над подорожию президента Любета до Росиї. — Вчера вечером Любе вибрав ся вже в дорогу і виїхав з Парижа до Бресту в товаристві президента кабінету і двох инших міністрів. З Бресту виїде Любе до Росиї кораблем. — Як доносять француске часописи проґрама подорожи Любета може в послідній ще хвили змінити ся, а то в наслідок великого зимна на мори в фінськім заливі.

Новинки.

Львів дня 14-го мая 1902.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував радника будівництва при Намістництві у Львові Сильвестра Гаврищкевича, старшим радником будівництва.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Лев Пініньский виїхав на один день до Кракова, де бере участь в нинішнім засіданю Академії наук. П. Намістник вертає до Львова завтра.

— **Доповняючі вибори** послів до ради державної з міст Львова і Тернопіль-Бережани відбули ся в понеділок дня 12-го с. м. У Львові вибрано послом професора університету дра Стан. Гломбіньского 2722 голосами против Стапіньского, кандидата людовців, котрий удержав 2280 голосів.

65) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого видання.)

(Дальше.)

Небехт тішив ся в души з того, коли видів, як житє Пентаура показувало неправдивість его віри в то, що боги справедливо і добротливо правлять долею людий, а чим тяжшу завдавано ему і поетови роботу, з тим більшим огірченем, а нераз і з докучливим глумом за чинав миролюбивий слідитель природи свого товариша.

Він любив Пентаура, бо той мав в своїй души ту силу, котра зводила его в красший сьвіт, який носив таки сам в собі, а всетаки приходилось ему легко, коли видів, що хтось на него дивить ся, грати свою ролю і накидати ся на поета словами, котрі наставникам здавались дурними а своєю дивною формою, в якій они виходили із уст гикавого, спонукували їх до сьміху.

— „Ти крилата ослено самосьвідомости“, „ти набитий по лици речнику справедливости“, „ти фариннику, що сей найгірший сьвіт, який лиш може бути, ставиш до гори ногами, мов би він був найліпший“, подивляй красну барву своїх синців — оттак прозивав лікар і кпив собі із свого товариша та щораз добирав инших способів, котрими дразнив Пентаура і спонукував его нераз до дотепних відповідий, що для других були незрозумілі.

Нераз коли они так ніби ганьбили ся, приходило таки до справдешної переповки, котра мала ту подвійну користь, що їх дух, увиклий до поважного мисленя, не засипляв під убийчим тягаром примусової роботи, та й що наконець уважано їх за дійстних ворогів.

Оба спали на однім і тім самім подвірю і уміли знайти собі хвильку, щоби иноді поговорити тихцем з собою; в день ходив Небехт на роботу до копалень туркусів, а Пентаур добував руду.

Для слабосильного лікаря було осторожне видобуване дорогоцінного каміня із скали а для великої сили Пентаура розбиване твердого каміня відповіднійшим занятєм.

Наставники дивувались нераз величезній силі молодця, коли він валив джаґаном в камінє.

Які величні образи ставились в таких хвилях шаленої роботи перед душу поета, які страшні і заманюючі голоси чуло тоді его внутрішне ухо, того ніхто не здогадував ся. Єго зворушена сила уяви показувала ему звичайно постать Бент-Анати і якесь войско, що хотіло єї обступити, а ему здавало ся, що він мусить то войско розбити, одного вояка за другим як ту скалу, в котру валив. Нераз при такій роботі кипув джаґан на бік, витягнув руки, але лиш на то, щоби важко застогнати і обтерти рукою піт з чола.

Наставники самі не знали, за що уважати того молодця, котрий нераз був такий дружелюбний як дитина, а котрого всетаки зачинав ся брати той злий дух, котрого жертвою ставали ся многі з тих, що були засуджені на примусову роботу.[1])

Він і сам собі став був загадкою, бо й звідки взялась у него від тої ночи перед хатою параситів така охота до борби і бійки, у него, сина городника, що виховував ся в мирі в Сеті'вім домі?

Утомлена громада робітників лягла була спочивати; перед хатою начальника копалень горів ще ясний огонь а довкола него лежали наставники і низші команданти вояків.

— Запрячте тепер чарки — відозвав ся начальник — бо треба радити важну раду. На приказ намістника вислав я вчера половину сторожі до Пелюзиюм. Єму треба войска; а ми числом так слабі, що як би то знали

[1]) Страшну долю робітників в египетских копальнях описав обширно Агатархідес з Кнідос, а опис той повторив і грецкий історик Діодор. В описї тім згадують ся однакож не сї копальні, про котрі повисше бесіда, лиш етіопскі копальні золота, котрі Лінант-паша і Бономі відшукали знову в роках 1832 і 1833 межи Нілем а Червоним морем. В кварцових скалах сих копалень нема тепер вже зовсїм золота.

[2]) Ті долота були вилковаті, подібні до другого кінця наших молотків, котрим витягає ся цьвяхи з дерева.

В Терноноли послом вибраний львівский адвокат др. Дулемба. Контркандидат др. Ляндав перенав 88 голосами.

— З перемиской епархії. Крилошаньскі відзнаки одержали оо.: Іван Пастернак, парох в Тиляві; Петро Сандович, парох в Брунарах. — Завідательство в Нижанковичах одержав о. Теодор Дяків. — Сотрудництво в Борислави одержав о. Іван Ганасевич. — Канонїчну інституцию на Долини одержав о. Александер Дуркот. — Відпустку для поратованя здоровля одержали оо.: Сев. Метеля на 3 тижднї, Ромуальд Коростеньский на 4 тиждні, Лев Воляньский на 6 тижднїв, Людвик Заградник на 2 місяцї. — Правительство продовжило дотацию з релїгійного фонда на дальший 1 рік для сотрудників в Топільници і Корманичах і позволило на таку саму дотацию для сотрудника, який має надати ся пароховп в Завадцї, височаньского деканата.

† Едмунд Мохнацкий, б. президент міста Львова, помер дня 11-го с. м. в неділю, в 67-ім роцї житя. Похорон при великій участи публики відбув ся вчера по полудни. Між иншими взяли участь в похоронї Є. Е. и Намістник гр. Лев Пініньский, маршалок краєвий гр. Потоцкий, віцепрезидент Намістництва п. Лідль, рада міста Львова з президентом дром Малаховским і богато урядників Видїлу краєвого.

— Фондация бл. п. Петра ґр. Водзїцкого заложена для збідпїлих селян в громадах Вербів, Волиця, Голгоче, Заставцї і Доброгляни, давнїйшої власности фондатора в повітї підгаєцкім, роздала в тім роцї для найбіднїйших, котрі не з власної вини попали в нужду, 1.796 кор. 8 гел.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць державних оповіщує: В сегорічнім сезонї лїтнім будуть переходити поміж Львовом а Бруховичами слідуючі поїзди льокальні: від 15. мая до 14. вересня включно щоденно поїзд ч. 2255 (відходить зі Львова о год. 5 мін. 50 рано), ч. 2256 (приходить до Львова о год 6 мін. 50 рано). ч. 2259 (відходить зі Львова о год 3 мін 26 по полудни) і ч. 2262 (приходить до Львова о год. 9 мін. 12 вечером), від 15. мая до 14. вересня включно тілько в неділї і сьвята поїзд ч. 2257 (відходить зі Львова о год. 2 мін. 15 по полудни), ч. 2258 (приїздить до Львова о год. 3 мін. 14 по полуд.), ч. 2260 (приїздить до Львова о год. 8 мін. 4 вечером) і ч. 2261 (відходить зі Львова о год. 8 мін. 16 вечером). Приїзд і від'їзд подані після часу середно-европейского, а подібний розклад їзди оголошено афішами. Білети до тих поїздів льокальних можна дістати також в зелїзничім бюрі інформацийнім (ул. Красїцких ч. 5 будинок ц. к. Дирекциї) в годинах урядових а то в будні дни від 8 рано до 3 попол. а в неділї і сьвята від 9 до 12 в полудне.

— Погідного веремени трудно дочекати ся. Нинї по довшім часї було потеплїло і здавало ся, що настав перший красний маєвий день у Львові, аж нараз небо насунулось знову чорними тучевими хмарами і пастала велика злива. Віденьска стация метеорольоґічна заповідає все ще холодне веремя і дощі. — З Вратислава доносять, що в Карконошах оногди упав великий сніг. З Петербурга знов доносять що в Кіяхті, в забайкальскім краю падав минувшого тиждня через три дні сніг і настала була така заметіль і морози, що наробили страшенної шкоди. Згинуло дуже богато рогатої худоби і тисячі овець.

— Жертва забобонности і — закопаних скарбів. З Бїлграда в Сербії доносять про таку сумну історию: В місцевости Крушич копали три селяни Вуіч, Миклия і Маркович за скарбами, котрі мали десь знаходити ся в земли. Копали від 3 години досьвіта аж до 7 вечером. Коли не могли докопати ся, прийшло їм на гадку, що не добудуть скарбів инакше, аж полле ся людска кров і хтось ляже трупом. Нещасте хотіло, що Миклинова жінка шукаючи за чоловіком зайшла аж на то місце, де він шукав за скарбами. Всї три селяни в тім переконаню, що судьба сама посилає їм жертву, котра має своєю смертию помочи їм добути скарби, кинулись на нещасливу і убили єї на місци Убийників арештовано.

— Нові поклади золота відкрито в Сибіри в окрузї нерчиньскім. Їх видатність обчисляють на 10.000 пудів річно, а експльоатацию на яких 50—60 лїт. А що поклади тягнуть ся здовж хіньскої границї, то мало би акцийне товариство, що завязало ся в цїли експльоатациї, відступати 10 проц. видобуваного золота хіньскому правительству.

— Мілїони панї Гумберт. За панею Гумберт з роду Доріняк та єї чоловіком пропав і слід, а тимчасом єї обманьство наробило в Парижи мало що не такої самої катастрофи а бодай такого переполоху як і вибух вулькану на острові Мартинїцї. Вірителї, що давнїйше лиш з великою несьмілостию підходили до палати панї Гумберг і покірно стояли в сїнех, збігають ся тепер зі всїх сторін і зголошують до суду свої кривди. Але, здаєсь, надармо. Панї Гумберт, що через двайцять лїт жила з так грубого обманьства, мусїла очевидно мати своїх спільників, та чей і сподївала ся, що єї обманьство може колись на верх вийти, отже й мусїла наперед плян втечи добре обдумати і уложити. На то вказує хоч би та обставина, що панї Гумберт ще минувшого четверга заставила в банку заставничім свою дорогоцїнну прикрасу за 40.000 франків, а крім того старала ся в послїдних часах зарвати кого лиш могла, щоби як найбільше гроший призбирати. За панею Гумберт і єї чоловіком розписано гончі листи на всї сторони сьвіта а тимчасом відбуває ся ревізия в єї маєтностях і списують всї єї движимости. Панї Гумберт купила була за позичені гроші один замок коло міста Мелен, другий коло Вілїєр і великі виноградники, вела торговлю вином і реальностями на великі розміри і зі всего уміла придбати для себе гроший. Товариство асекурацийне, яке она оснувала а в котрім обезпечували ся по найбільшій части бідні люди, банкротує. Власти судові запечатали всї каси і шафи та й не знати чи в загалї суть там які гроші чи нема. Арештовано двох адвокатів яко підозриних о спілку в тім обманьстві. Один з них, Порманті́є, заступав тих якихсь невидимих нинї братаничів так само невидимого мабуть нїколи банкіра Крофорда, а другий, якийсь Дімон заступав мабуть паню Гумберт. В канцеляриях обох тих адвокатів знайдено компромітуючі папери. Знайшло ся якесь письмо, в котрім Дімонт потверджує, що виміняно купони від зложених в касї цїнних паперів вартости 100 мілїонів. Справа ся зачинає вже прибирати і полїтичної закраски. Кажуть, що француский президент міністрів Вальдек-Русо знав о тім обманьстві, бо ще в р. 1898 р. яко завідатель маси конкурсової по банкірі Жірарді назвав був справу Гумбертової „найбільшим обманьством сего (19 го) столїтя“; а мимо того правительство о всїм мовчало, бо з витуманених Гумбертовою мілїонів діставало гроші на аґітацию виборчу.

— Про катастрофу на острові Мартинїцї надходять все ще страшні вісти. З вулькану все випливає лява і заляла цїлий північний захід острова а дощ попеловий знищив на острові майже всю ростинність. До міста Ст. Пієр удало ся вже дістати; з него одна велика руїна, понад котру підносить ся дим на улицях під розвалинами. Після вістий які наспіли до Льондону зачинають проявляти ся вульканїчні вибухи майже на всїх антильских островах. На острові сьв. Вінкентия зачав також вибухати вулькан а лява знищила північ-

---

арештанти, то упорались би з нами навіть і без зброї. Каміня тут досить, а в день мають они долота[2]) і молоти. Найгірше з тими Євреями в копальни міди; — зухвалий нарід, котрий мусите коротко держати. Ви мене чей знаєте; я не знаю, що то значить бояти ся, але таки настає клопіт. Тут в отсїм огни горить послїдне вуглє а горна і відливальнї скла не сьміють стояти. Завтра треба буде післати людий до Рафідім,[3]) щоби они зажадали вугля від Амалекітів. Они винні ще сто наборів.[4]) Наложіть на вязнїв трохи міди, щоби они утомили ся а люди в оазї щоби стали трохи охотнїйші. — Щож зробити, щоби раздобути того, чого нам потреба, а не ослабити тут занадто залоги?

Радили і сюди і туди, а наконець постановили, що зовсїм малий віддїл під доглядом лиш кількох вояків має виходити що дня, щоби приносити тілько вугля, кілько треба з нинї на завтра.

Урадили, що службу двигарів мають робити найнебезпечнїйші, котрих треба сковати по двох разом.

Начальник звернув на то увагу, що й два сковані коли сильні можуть бути небезпечними, скоро би згідно ділали.

— То треба скувати разом одного дужого, а одного слабого, — сказав на то начальник обрахунковий, котрого називали писарем від металїв. — Та й о скілько можна скуйте разом таких, котрі суть собі ворожі.

— Того здоровенного Гуні приміром скуйте з гикавим Небзехтом, що то чубив ся як той воробець — відозвав ся низший комендант войска.

— Та й я то собі також гадав — засьміяв ся на то писар.

Так дібрано зразу серед сьміху а відтак таки поважно ще три пари і наконець до погоничів додано ще и батька Уарди.

На другий день скували Небзехта і Пентаура мідяним ланцухом разом, а коли сонце стануло в полудне, вибрали ся чотири пари вязнїв під проводом шістьох вояків і парашітового сина до оази Амалекітів по топливо для гори а кождий з вязнїв двигав тяжкі штаби міди.

Коло місцевости Алюс стали на спочинок, а відтак пустились дальше поміж голі сїрозелені і брунатні порфірові скали, що ставали щораз висші. Від часу до часу виділи они зубчастий вершок величезної гори, що піднимала ся високо понад низькі гори, але згорблені під тягаром міди они лиш мало зважали на той вершок.

Сонце хилило ся вже до заходу, коли они переходили попри сьвятиню Смараґдової Гатгори.

Кілька сивих і чорних птиць надлетїло до них і защебетали у воздусї, а Пентаур урадований подивив ся в гору.

Як же довго він їх не видів і не чув їх голосу! А Небзехт сказав: Там суть птицї, видко, що вода десь недалеко!

А ось показала ся вже й перша пальма!

Тепер вже й чути було, як журчав якись потік а сей звук затронув душу вандрівників пустинї як дощ усихаючу траву.

По лївім боцї потока стояв табором віддїл єгипетского войска розложившись широким півколесом а вояки окружали так три великі намети з дорогої материї в синї і червонї паски і тканої сухозолотию.

З тих, що там жили в тих наметах, не було видко нїкого; але коли вязні переходили попри них а їх погоничі поздоровили варту, вийшла против них якась дївчина в довгій сукни Єгиптиянки і дивила ся на них.

Пентаур аж кинув ся, налякав ся так, як би побачив якогось духа; а Небзехт таки крикнув голосно.

В тій же хвили один з погоничів вдарив обох нагайкою по плечах і сьміючись відозвав ся: Язиками можете бити ся кілько хочете, але руками не вільно!

Відтак обернув ся до свого товариша і спитав: Чи видів ти ту красну дївчину перед наметом?

— Та що нам з неї! — відповів тамтой другий, — она належить до дружини княгинї, котра вже від трох недїль ходить до Смараґдової Гатгори.

— Мусить тяжко прогрішила ся — сказав на то другий. — Як би то так яка з наших, то мусїла би в в копальнях пісок вигортати, або фарби терти, а не сидїти тут в золотім наметї. А де той рудий бородач?

Батько Уарди прилишив ся був трохи по заду за походом, бо дївчина кивнула на него і поговорила з ним кілька слів.

[3]) Оаза при сподї гори Хореб, де жиди, вийшовши з Єгипту, побили під проводом Йозуи Амалекітів.

[4]) Бедуїни на синайскім півострові випалюють ще й нинї вуглє з дерева Седжаль (рід акациї) і привозять его до Каіра на продаж.

ну часть сего острова. Тут згинуло 200 людий. На острові Ямайці проявили ся також ознаки, як би перед вибухом настала страшна спека і духота, а воздух переповнений парою сірки. На острові Домініка щезло велике озеро, а за дня піднимає ся заєдно густа пара сірки.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Австро-угор.-баварский звязок зелїзничий. З днем 1 мая 1902 увійде в житє додаток I. до 4 зшитки II. части тарифи з 1 падолиста 1901.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Новий Йорк 14 мая. Приготовлює ся тут наукова виправа на остров Мартинїку. Возьмуть в ній участь ґеоґрафи і фізики північної Америки

Париж 14 мая. Мінїстер справ заграничних Делькассе повідомив членів кабінету о сердечних заявах співчутя, які француске правительство одержало від инших правительств з причини страшної катастрофи на Матінїці.

Вашинґтон 14 мая. Парлямент ухвалив віддати президентови пів міліона долярів, призначених на ратункову акцию на Мартинїці.

Петербург 14 мая. Полтавского ґубернатора Бельґарда увільнено і перенесено до мінїстерства справ внутрішних, а на его місце іменовано кн. Урсова, дотеперішного ґубернатора в Гроднї.

Надіслане.

Цїнник желїзних знарядів торговлї Александра Копача в Струтинї вижнім почта Долина ad Стрий.

Коси із анґлійскої твердої стали, подвійного гарту, знамениті, з тонким полотном, дуже легкі, добре косять гірску траву. Кто замовить 5 кільограмів кіс, получить даром одну косу і один камінь до остреня. Родиці! Косїть моїми косами, то найлучші в сьвітї; косячи ними, заощадите і труд і здоровля. Не дайтесь обдуряти жидам і їх аґентам: 50 жидівских кос не стоїть одної анґлійскої!

Довгота кос в центиметрах:

	65	70	75	80	85	90	95	100
За одну штуку з каменем; Кор.	2·10,	2·20,	2·30,	2·40,	2·60,	2 80,	3·00,	3 20
на пяти-кільеву посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Озубренні серпи із анґлійскої стали, дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути їх в руках, Кто замовить 20 штук. получить 2 даром. Цїна за один серп 60 гел. — **Анґлійскі бритви** з тонким полотном із найлучшої стали. За 35 мінут можна обголити з 30 найтвердїйших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони. Бельґійскі камені до бритв по 1 кор. і по 3 кор. **Мотики** (сапи) до бараболь, кукурузи і всякої ярини, із найтвердїйшої анґлійскої стали, не загинають ся навіть в найтвердїйшій земли, штука 1 К. **Брусики до остреня кос** по 50 гел. — Маю також на складі **кишеневі дуже добрі годинники Роскопфи,** такі, яких употребляють на жел. дорогах і продаю їх по 20 кор. а ґваранцию даю на 10 лїт. — Продаю також **Руский лен** „із Парнави“. Він виростає на 140 цм., удає ся на кождім ґрунтї по конюшинї, по коноплях і на житних стернях. Можна его мочити або стелити. Дає прядиво біле як бавовна. Лїтра насїня коштує 40 гел. Менше від пять кільогр. не висилає ся. На 5 кільо іде 9 лїтрів.

На всяке замовлене треба прислати 2 кор. задатку, бо иначе не вишле ся. Найлучше посилати гроші переказами і на них замовляти, щоби не тратити грошей на письма і карти. Адрес! **Александер Копач в Струтинї вижнім. почта Долина коло Стрия в Галичинї.**

— То ти ще й за дівчатами заглядаєш? — спитав его наймолодший із погоничів, коли він вернув назад до походу.

— То покоєва княгинї — відповів вояк немало заклопотаний. — Ми маємо завтра взяти з собою якесь письмо до писаря від металів, а она за то вишле нам вина, коли будемо спочивати недалеко наметів.

— От дивіть ся на старого бородача! — відозвав ся молодший погонич. — Занюхав вино як лис гуску. То спочиваймо тут. Та й так не знати, що з тими Менту, а начальник наказав нам, щоби ми спочивали поза оазою. Ану, люди, міхи на землю! Тут єсть сьвіжа вода і знайдуть ся якісь дахтилї, а може ще й спаде нам на хлїб солодкий ман [5]). Але ви сидіть тихо, Гуні і Пебзехт та не кукурічте ся!

Бент-Анат мусїла довго їхати до Смараґдової Гатгори. Аж до Кефру плила она зі своїми супровідниками Нілем; а звідтам їхала що дня по трохи через пустиню і заїхала до портового міста над очеретовим морем [6]), в котрім по найбільшій части жили Фенікіяни. Там мусїла ждати цїлий тиждень на корабель, котрий перевіз єї на конець до сїлця корабельників Фаран Звідтам пішли они були через гори до оази, де на єї північнім вході стояла сьвятиня Смараґдової Гатгори.

Старі єреї, що служили тамтїй богини, приняли доньку Рамзеса з повною почестию, взяли ся день за днем очищувати єї при помочи чистої і холодної води бистрицї, що зрошувала пальми Амалекітів, та при помочи обкаджуваня, зашептуваня і соток всїляких церемоний. Наконець дала ся богиня упросити, а Бент-Анат хотїла тепер поїхати на північ до свого батька, але комендант войска, що єї супроводжало, сивий етіопский сотник польний, котрого синів Ані надїлив високими достоїньствами заявив дворскому церемонникови, що він має приказ не пустити княгинї доти з оази, аж намістник позволить їй виїхати.

Тогди Бент-Анат сподївала ся на поміч свого батька, котрий міг прибути кождого дня, скоро лиш єї братови Рамері'му не приключила ся яка пригода.

Положенє женщин було дуже прикре, бо они тепер зміркували, що їх звабили в сїть і що они тепер увязнені. До того прилучило ся ще й то, що супроводжаючі їх Етіопцї зачепили собі жителїв оази і в їх очах бували що дня сварки, з котрих в послїдних днях прийшло було навіть до кровавої бійки.

(Дальше буде).

[5]) Словом „ман“ називають нинї Бедуіни на синайскім півострові солодкий сок, який випливає із ростини, званої біждеревом (tamarix mannifera), котра росте на долинах в тамошних сторонах. Сок той зачинає випливати в маю, твердне і дає ся збирати та прятати на довший час. Его уважають за ту манну, про котру говорить ся в біблїї.

[6]) Пізнїйше місто Беренїке.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ІНСЕРАТИ.

„НЕКТАР“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставці Австро-Угорщини. **Доставці Двора царско-росийского**

Надворні доставці кор. Вел. королїв: Греції, Швеції і Норвеґії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупні за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . . . 4 зр.

Непорочне почате *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччіого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 160.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, есть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось его в 4-ох виданях більше як півтора мілярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всї томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ**, Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускиӣ).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).